

eller Boligret, idet den almindelige Kontraktsfrihed maa vige for den foreliggende Situations Nødvendighed.

Som Parallel kan henvises til Lovgivningens Bestemmelser om Huse paa Landet, Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 § 28, der foreskriver en Minimumslejetid for saadanne Huse af 8 Aar, jfr. ogsaa den tidligere Lovgivning paa dette Omraade, Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 og Forordning af 27. Maj 1848. Iøvrigt anføres en Række Tilfælde, i hvilke Opsigelse kan ske, og som i væsentlig Grad i Forhold til den gældende Lovgivning begunstiger Ejeren med Hensyn til Lejlighed, som han personlig vil benytte eller anvende for Personer, der arbejder for ham i Ejendommen. Ogsaa Bestemmelsen i Punkt 4 om Ejeren's Ret til Opsigelse af Lejere, der optræder paa en uheldig Maade over for ham, hans Stedfortræder eller andre af Husets Beboere, er en betydelig Begunstigelse af Ejeren i Forhold til den nugældende Lov, og han er i Stand til ved Hjælp af Vidneførsel for Boligretten at faa saadanne Forhold oplyste for denne.

Nærværende Udvalg har kun foretaget den rent redaktionelle Ændring at udelade en i Kommunalbestyrelsens Forslag indeholdt saalydende Bestemmelse: »Godkendelse af Opsigelser sker ved Dom«, hvilken Bestemmelse er overflødig og stridende mod Paragraffens første Stykke.

Ad § 19.

Det københavnske Fællesudvalg gjorde følgende Bemærkninger til denne Paragraf: »Ved Loven af 1923 indførtes den Bestemmelse, at Nævnets Samtykke udkræves til Udleje af en Lejlighed til en Person, der har eller sidst har haft Bopæl uden for Kommunen. Denne Bestemmelse, som har været meget vanskelig at haandhæve, har vakt adskillig og ingenlunde uberettiget Kritik. Det er under den forhaandenværende Bolignød ikke muligt at komme bort fra saadanne Bestemmelser, men Fællesudvalget har opstillet en Del Tilfælde, i hvilke Tilladelse til Indflytning i Almindelighed ikke bør nægtes.

Der er nu paa Magistratens Foranledning af Nævnene nedsat et Udvalg paa 3 Medlemmer, der paa Nævnenes Vegne afgør saadanne Sager. Det lykkedes dog ikke at opnaa Tilslutning til denne Ordning fra alle Nævn, idet to af disse fremdeles har forbeholdt sig Afgørelsen for deres Distrikt.

Efter Lovforslaget afgør Boligretten alle disse Spørgsmaal ved et administrativt Udvalg, hvorved en mere ensartet Afgørelse sikres.

Fællesudvalget skal yderligere med Hensyn til denne Bestemmelse bemærke, at den som nødvendigt Supplement kræver en Bestemmelse i den almindelige Lovgivning om, at en Person, som ved Haandhævelsen af disse Regler bliver husvild, skal modtages af den Kommune, i hvilken han sidst har opholdt sig i f. Eks. 4 Maaneder, saaledes at denne Kommune ovenstemsstemmende med Reglerne i Fattiglovens § 66 skal anvise ham Bolig, forsaavidt han ikke selv er i Stand til at skaffe sig saadan.

Det saaledes af Københavns Kommunalbestyrelse fremsatte Ønske om Supplement i den almindelige Lovgivning har man imødekommet ved Forslaget til § 50, 2. Stk., I Paragraffens 1. Stk., 1. Pkt., har man foretaget den rent redaktionelle Ændring at rette Ordene: »Lejlighed (Andelslejlighed)« til »Lejlighed (derunder Andelslejlighed)«, hvilket formentlig bedre udtrykker Meningen.

I Paragraffens 3.-sidste Stykke har man ændret det københavnske Forslags Affattelse: »De i Strid med disse Bestemmelser afsluttede Lejemaal er ugyldige og Forholdet strafbart saavel for Udlejer som for Lejer« til »De i Strid med disse Bestemmelser afsluttede Lejemaal er ugyldige, hvorhos Forholdet er strafbart saavel for Udlejer som for Lejer, forsaavidt Indflytning er sket; Sager herom paatales for Boligretten. Ved den saaledes ændrede Affattelse opnaas, at det bliver muligt for en lejesøgende at afslutte Lejemaal, forinden Godkendelse er opnaaet, hvorimod han naturligvis ikke maa indflytte i Lejligh-